

Číslo jednací: 43T 2/2016 -

Spisová značka : 43 T 2/2016

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Durdíka a přísedících Karly Kubíkové a Ing. Jiřího Jungra v hlavním líčení konaném dne 31. května 2016 v Praze **t a k t o :**

obžalovaný

Radek K.,

nar. xxx, trvale bytem xxx, osoba samostatně
výdělečně činná t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

I. j e v i n e n, ž e

dne 06.01.2015 v nočních hodinách v Praze xxx, v bytě užívaném rodinou poškozené nezletilé A. F., nar. xxx, v úmyslu se sexuálně uspokojit stáhl poškozenou nezletilou přes její odpor z horní postele palandy k sobě, posadil ji vedle sebe na spodní postel palandy, uchopil její ruku, do které vložil svůj ztopořený penis a její rukou onanoval, následně poškozenou nezletilou položil na záda na postel, stáhl jí kalhoty od pyžama, lehl si na bok vedle ní a přetočil ji na bok čelem k němu a pokračoval v masturbaci penisu v blízkosti přirození poškozené nezletilé, která se jeho jednání stále bránila, proto její odpor překonal tak, že ji jednou rukou držel za hýždě, aby nemohla z postele odejít, poté poškozenou nezletilou osahával pod tričkem na

holých prsou, čemuž se poškozená nezletilá i nadále bránila, v důsledku toho ji obžalovaný pustil a poškozená nezletilá spadla z postele na podlahu, tohoto jednání se dopustil i přesto, že znal skutečný věk poškozené nezletilé a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

t e d y : jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 3 (tří) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

II.

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby

Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 09.03.2016, sp. zn. 1 KZV 221/2015 pro skutky popsané pod body 2) a 3), kvalifikované jako dílčí útoky pokračujícího zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že

- 2) v blíže nezjištěné době v měsících červenci a srpnu 2015 v Praze xxx, na parkovišti v ulici xxx, ve svém tam zaparkovaném vozidle tov. zn. Ford Transit 100L červené barvy, rz. xxx, v zadní části vozu v úmyslu se sexuálně uspokojit osahával přes oblečení po celém těle poškozenou nezletilou K. Ž., nar. xxx, poté ji i sebe svlékl do naha, položil poškozenou nezletilou na záda, položil se na ni a třel se svým penisem v oblasti poševního vchodu přirození poškozené nezletilé až do své ejakulace, tomuto jednání se poškozená nezletilá po celou dobu bránila tím, že obžalovaného odstrkávala a chtěla z vozu odejít, což se jí ale nepodařilo, tohoto jednání se obviněný dopustil i přesto, že znal skutečný věk poškozené nezletilé a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,
- 3) v blíže nezjištěné době v měsících červenci a srpnu 2015 po jednání popsaném v bodu 2) obžaloby, v Praze xxx, na parkovišti v ulici xxx, ve svém tam zaparkovaném vozidle tov. zn. Ford Transit 100L červené barvy, rz. xxx, kam přinutil přijít poškozenou nezletilou K. Ž., nar. xxx, pod výhrůžkami, zaslánými prostřednictvím SMS zpráv a sociální sítě

Facebook, a spočívajícími v tom, že pokud mu poškozená nezletilá nebude po vůli, jejím rodičům a kamarádům sdělí, že poškozená nezletilá užívá drogy, opět v zadní části vozu v úmyslu se sexuálně uspokojit osahával přes oblečení po celém těle, poté ji i sebe svlékl do naha, položil poškozenou nezletilou na záda, položil se na ni a třel se svým penisem v oblasti poševního vchodu přirození poškozené nezletilé až do své ejakulace, tomuto jednání se poškozená nezletilá nebránila ze strachu, že obžalovaný své výhrůžky uskuteční, tohoto jednání se obžalovaný dopustil i přesto, že znal skutečný věk poškozené nezletilé a věděl, že jí dosud nebylo 15 let,

neboť nebylo prokázáno, že se staly oba tyto skutky, pro které je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je uvedeno shora pod bodem I. tohoto rozsudku a naopak dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by se staly skutky popsané pod body II. 2) a 3).

Obžalovaný Radek K. jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem kategoricky popřel, že by se dopustil jednání popsaných pod body 1. až 3. podané obžaloby. Obžalovaný v hlavním líčení popsal, jakým způsobem se seznámil s oběma poškozenými nezletilými, kdy nejprve poznal poškozenou F., a to prostřednictvím svých dvou synů, kteří si s ní hráli na dětském hřišti a tato poškozená následně přivedla i poškozenou Ž. Obě poškozené jej navštěvovaly v jeho truhlářské dílně nacházející se v těsné blízkosti dětského hřiště, přičemž jim dle svého tvrzení vždy pomáhal, kupoval jim jídlo, pozval je do restaurace na oslavu narozenin svého syna a nikdy by jim žádným způsobem neublížil. Dle výpovědi obžalovaného ho obě poškozené velmi často kontaktovaly prostřednictvím SMS zpráv s tím, že se s ním chtějí setkat. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem I. obžaloby obžalovaný uvedl, že jej vnímá jako vykonstruovanou pomstu vůči jeho osobě ze strany matky poškozené F., svědkyně Aleny K., které nakupoval jídlo, pomohl jí smontovat pokoj pro poškozenou a taktéž jí půjčil peníze. Kvůli svým dluhům si svědkyně K. měla vymyslet, že došlo k žalovanému jednání, neboť obžalovaný požadoval vrácení vypůjčených finančních prostředků a odmítl se již nadále podílet na jakékoliv pomoci ve vztahu k její rodině. Jejich vzájemné vztahy se zhoršily i z důvodu, že jej svědkyně K. pomlouvala. K událostem, ke kterým došlo dne 06.01.2015, uvedl, že v tento den byl pozván na oslavu narozenin svědkyně K. do jejího bytu, který spolu s ní a dalšími osobami obývala rovněž poškozená. Obžalovaný byl svědkyní K. neustále podněcován k pití alkoholu, přestože na to není zvyklý, a následně byl jmenovanou svědkyní kolem půl dvanácté večer odveden do pokoje, ve kterém spala poškozená spolu se svou mladší sestrou s tím, že tam má přespat. Tou dobou se v bytě nacházela ještě babička poškozené, svědkyně Jaroslava K., třetí sestra poškozené a svědkyně Alena K.. Obžalovaný následně popsal rozlohu a umístění jednotlivých pokojů v bytě, kde mělo dojít k žalovanému jednání, jakož i podobu samotného pokoje, kde přespal spolu s poškozenou. Uvedl, že poškozená spala spolu se svou sestrou na horním lůžku palandy, zatímco on sám spal na spodní posteli. Současně popřel, že by poškozenou stáhl z palandy, přitáhl si ji k sobě a masturboval, neboť ihned po ulehnutí do postele usnul. Druhý den vzal spolu se svým kamarádem Jakubem P.

poškozenou ven, přičemž ta se chovala zcela normálně. Následně se vyjádřil ke svému kontaktu s poškozenou prostřednictvím mobilního telefonu, kdy mu poškozená neustále psala SMS zprávy, aby za ní přijel, na což reagoval zavoláním, nikoliv však na každou takovou zprávu. Časté bylo i to, že mu volala svědkyně Alena K. s tím, že si ho poškozená přeje vidět. Obžalovaný se v této souvislosti vyjádřil i k osobě svědkyně Ilony T., s jejímiž dětmi si poškozená rovněž hrála, a se kterou měl konflikt týkající se pomluv jeho osoby a jeho přátel ze strany této svědkyně.

Žalované jednání obžalovaný popřel rovněž ve vztahu k bodům 2. a 3. obžaloby, kdy uvedl, že jej poškozená Ž. kontaktovala denně prostřednictvím SMS zpráv zasílaných z internetu nebo zpráv posílaných v rámci sociální sítě Facebook s tím, aby za ní přijel, protože se nudí. Obžalovaný tak často pro ni a její sestru vymýšlel volnočasové aktivity, nicméně ne vždy měl čas a ne vždy ihned zjistil, že mu od poškozené přišla zpráva, pročež mu poté, co promptně na zprávy neodpověděl, přicházely další a další vyčítavé nebo naléhající zprávy. Uvedl, že na hřiště do Krče, které měl od svého bydliště ve vzdálenosti cca 7 až 8 km, dojížděl svým vozem červené barvy tov. zn. Ford Tranzit, a to až do června 2015, než mu vypršelo osvědčení o technické způsobilosti vozidla. Po červnu 2015 zůstalo vozidlo zaparkováno na Jižním městě, před vchodem do domu, kde žila jeho matka, svědkyně Libuše K., tj. na rohu ulice xxx a xxx. Uvedené vozidlo bylo následně nepojízdné a obžalovaný ho před domem opravoval. Z tohoto důvodu ani nikdy nemohl v období července a srpna roku 2015 přijet na inkriminované místo, tj. na parkoviště do ulice xxx Praha xxx a jednat vůči poškozené tak, jak je mu obžalobou kladeno za vinu. Současně uvedl, že v jeho vozidle s ohledem na probíhající opravy ani nebyl prostor k tomu, aby si v něm kdokoliv lehl. Ve vztahu k údajným výhrůžkám stran užívání drog poškozenou obžalovaný uvedl, že poškozené pouze vyčítal, že chce začít brát drogy a pokud to skutečně, řekne o tom jejímu otci, čehož se poškozená z jemu neznámého důvodu vyděsila. Dle jeho názoru si celé jednání, jež je mu obžalobou kladeno za vinu, poškozená vymyslela, neboť se jí neustále dotazoval na jejího otce, což ji pobouřilo natolik, že mu začala i sprostě nadávat.

Obžalovaný se následně vyjádřil ke své trestní minulosti, kdy byl odsouzen za pohlavní zneužití dívky, které zemřela matka, a jejíž výchovy se ujal. Tato skutečnost byla známa i matce poškozené F., svědkyni Aleně K., která uvedenou informaci následně využila k dalšímu obvinění jeho osoby z intimního styku s poškozenou. Závěrem své výpovědi se obžalovaný vyjádřil ke svědku F., který byl jeho zaměstnavatelem a rovněž k dárkům, které kdy koupil oběma poškozeným.

Vyjma obžalovaného byli k žalovanému jednání slyšení jednak svědci Ilona T., Renáta B., Alena K., Jaroslava K., Jindřich F., Aušra Č., Ernestas Ž., Libuše K. a Pavel K., dále nezletilé poškozené A. F. a K. Ž., jakož i znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie a sexuologie MUDr. Alena Gayová a prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. **Poškozená nezletilá A. F.** se v rámci svého výslechu v přípravném řízení nejprve vyjádřila k okolnostem svého seznámení s obžalovaným, ke kterému došlo prostřednictvím její sestry, která si chodívala hrát na hřiště v Krči, v ulici xxx, kde poškozená bydlela, a kde se současně setkávala se syny obžalovaného, a taktéž se samotným obžalovaným, který tam měl svoji dílnu. Uvedla, že se obžalovaný znal ještě s její babičkou, matkou, strýcem a sestrami. Poškozenou a její matku obžalovaný přibližně dvakrát týdně navštěvoval v jejich bytě. K inkriminovanému dni

poškozená uvedla, že je obžalovaný opětně navštívil, když její matka slavila narozeniny, přičemž se s její matkou a babičkou opil, zatímco ona sama již byla spolu se svou sestrou ve svém pokoji. Zde si lehly na horní postel palandy, kdežto obžalovaný si následně přišel lehnout na spodní postel, která ale již součástí palandy nebyla. Uvedla, že v tu chvíli spala pouze její sestra, zatímco ona si prohlížela obrázky v telefonu, protože ji obžalovaný začal oslovovat "miláčku" a žádal, aby si šla lehnout k němu. Poté si ji stáhl k sobě na spodní postel, sundal ji kalhoty od pyžama, sám sobě sundal trenýrky a začal masturbovat. Poškozená v tuto chvíli chtěla odejít, což ji obžalovaný nedovolil, a tak spadla z postele, protože ji obžalovaný za ruku opět vytáhl k sobě a začal masturbovat přímo nad jejím přirozením. Poté obžalovaný uchopil její ruku a nutil ji, aby svou rukou sama masturbovala jeho penis. Obžalovaný se jí dotýkal rovněž na prsou a hýždích, kde ji silně držel oběma rukama tak, že se nemohla zvednout a odejít, nicméně ke vsunutí jeho penisu do její pochvy nedošlo. Poškozená dodala, že se jednání obžalovaného bránila toliko slovně, nikoliv fyzicky. Jednání obžalovaného bylo ukončeno ve chvíli, kdy se probudila mladší sestra, která ale nic z toho, co se odehrálo, neviděla. Poškozená dále uvedla, že se obžalovaný k ní a poškozené Ž. choval vulgárně, když jim nadával slovy "čubky" a "krávy", což bylo i důvodem, proč s ním asi po měsíci po žalovaném jednání přerušila kontakt a svěřila se s nastalými událostmi své matce. Následně se poškozená vyjádřila k věcem, které ji obžalovaný kupoval a jakými ji obdaroval. Poškozená rovněž potvrdila, že ji obžalovaný často kontaktoval, aby přijela na hřiště nebo se jen tak prostřednictvím SMS zpráv zajímal, jak se jí daří, přičemž stejným způsobem psal i poškozené Ž.. Poté, co s ním přerušila kontakt, jí obžalovaný prostřednictvím poškozené Ž. posílal vícekrát po sobě peníze, v souhrnu více než 500,- Kč. Poškozená uvedla, že obžalovaný neublížil pouze jí samotné, ale rovněž poškozené Ž., k čemuž mělo v jejím případě dojít v autě obžalovaného, nicméně blíže se jí poškozená Ž. nesvěřila. Poškozená se vyjádřila rovněž ke skutečnosti, že obžalovaný kupoval pro rodinu poškozené potraviny a půjčoval její matce peníze. Současně uvedla, že ve chvíli, kdy se své matce svěřila s tím, že ji obžalovaný znásilnil, jí matka sdělila, že se od obžalovaného v průběhu svého narozeninového večera dozvěděla, že byl v minulosti ve vězení proto, že znásilňoval malé holky.

Poškozená nezletilá K. Ž. se v rámci svého výsledku v přípravném řízení nejprve vyjádřila k okolnostem svého seznámení s obžalovaným, které proběhlo prostřednictvím poškozené F. Poškozená uvedla, že mezi ní a obžalovaným došlo v období velkých letních prázdnin roku 2015 k situaci, kdy se společně v červeném autě obžalovaného dívali na film. Následně poškozená přestala na dotazy výsledků vedoucího policejního orgánu reagovat, protože bylo přistoupeno k písemné formě odpovědí na položené dotazy. Poškozená následně heslovitě popsala, že ji obžalovaný znásilnil v zadní části vozu, kde společně seděli na dece. Když byli ještě oba oblečení, obžalovaný ji všude osahával, načež ji i sebe vysvlékl do naha. Poškozená v této souvislosti uvedla, že ležela na zádech, zatímco obžalovaný si lehl na ni, dal svůj penis do její pochvy, kterým následně pohyboval, až došlo k ejakulaci. Jak dlouho takové jednání trvalo a co všechno se dělo, si poškozená nepamatuje a nedokázala ani popsat, jak vypadalo přirození obžalovaného. Poté se oblékla a odešla domů, kde se s částí toho, co se jí přihodilo, svěřila své sestře Robertě. Poškozená dále uvedla, že ke stejnému jednání obžalovaného vůči její osobě došlo v průběhu oněch letních prázdnin ještě jednou, na tom samém místě, tj. ve vozidle obžalovaného, které bylo zaparkováno na konečné zastávce autobusové linky č. 215. Podruhé šla do vozidla obžalovaného nedobrovolně, a to proto, že jí sprostě nadával prostřednictvím SMS zpráv a vyhrožoval jí, že poví jejím rodičům o tom, že ona užívá drogy. Průběh jednání,

ke kterému mělo podruhé dojít, již poškozená nebyla schopna blíže popsat, neboť si tento prožitek nepamatuje. V souvislosti s kontakty s obžalovaným uvedla, že se jí prostřednictvím zpráv dotazoval, kdy společně půjdou ven. Obžalovaný pro ni nakupoval sladkosti, bral ji společně se sestrou a svými syny na výlety. Vyjma své sestry Roberty se poškozená s žalovanými skutky svěřila rovněž svědkyni Iloně T., která se jí na obžalovaného dotázala z důvodu, že poškozenou stále kontaktoval.

Svědka Renáta B., bývalá partnerka obžalovaného, se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřila k osobám poškozených nezletilých, které viděla osobně, přičemž poškozená Ž. spolu se svou sestrou navštívily v létě 2015 v bytě její syny, které má s obžalovaným. Svědkyně dále uvedla, že se poškozené s obžalovaným seznámily tím způsobem, že synové svědkyně obě poškozené přivedli k obžalovanému do dílny. Obžalovaný obě poškozené litoval, že nemají prostředky ani na jídlo, a že matka poškozené F., svědkyně K., bere drogy a není schopna najít si práci. Ani za její přítomnosti, ani za přítomnosti jejích synů, se obžalovaný nechoval k poškozeným žádným nestandardním způsobem, nikdy se jich nedotýkal. Svědkyně se dále vyjádřila k telefonickému kontaktu obžalovaného s poškozenou Ž., kterému byla několikrát přítomna s tím, že poškozená obžalovaného prozvonila, načež on jí zavolal zpět. Obsahem jejich hovoru byly běžné věci, kdy se obžalovaný především zajímal o to, zda poškozené nijak neubližují její rodiče. Dodala, že velmi častý byl i kontakt ze strany poškozené Ž. prostřednictvím SMS zpráv. S poškozenou F. byl kontakt méně častý, neboť obžalovaný komunikoval spíše s její matkou. Kontakt s poškozenou F. trval dle vyjádření svědkyně asi do jara 2015 a s poškozenou Ž. do září 2015. Uvedla, že své syny si pokaždé obžalovaný vyzvedával u ní v bytě, když pro ně jezdil svým vozidlem, červeným Tranzitem, ale jen do června 2015, neboť v té době se mu vozidlo rozbilo. Uvedla, že vůz byl následně odstaven v ulici xxx, kde ho ona sama vídala každý druhý až třetí den, neboť kolem jezdila na kole, přičemž pokaždé byla na voze seznatelná nějaká probíhající oprava. Svědkyně se následně vyjádřila k trestní minulosti obžalovaného, jakož i k sexuálnímu kontaktu s ním. Uvedla, že obžalovaný měl v této oblasti potíže, a proto také oba syny počala formou asistované reprodukce.

Svědka Alena K., matka poškozené A. F., se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem vyjádřila zejména k inkriminovanému dni 06.01.2015, kdy slavila narozeniny ve svém bytě na adrese xxx, a kde se ve večerních hodinách vyskytovali mimo ní i obžalovaný, její matka, tři dcery a Jakub P. Svědkyně dále popsala rozmístění jednotlivých pokojů v bytě, kdy se po vstupu z chodby nacházel jako první dětský pokoj, který obývala poškozená se svou nejmladší sestrou, vedle něj následoval pokoj obývaný matkou svědkyně, tedy babičkou poškozené a prostřední dcerou svědkyně, a poslední byl obývací pokoj, ve kterém spala sama svědkyně. Oslava narozenin probíhala v obývacím pokoji, kde také svědkyně obžalovanému nabízela, že v tomto pokoji může přespat, nicméně on sám si šel lehnout do dětského pokoje k poškozené a její sestře, v čemž mu svědkyně nebránila. Obžalovaný nepožadoval žádné lůžkoviny s tím, že se vyspí na zemi. V průběhu noci svědkyně nezaznamenala žádné zvuky. Během narozeninového večera nezaznělo od obžalovaného nic mimořádného, žádné informace o sobě nesdělával. Poté byla ona i poškozená s obžalovaným v kontaktu ještě další měsíc, nicméně s ohledem na skutečnost, že se svědkyni nepozdávalo příliš důvěrné chování obžalovaného k poškozené, kdy mu např. poškozená sedávala na klíně, on ji bral za ruce apod., vzájemný kontakt přerušila, což poškozená nesla nelibě. Ukončení kontaktu poškozené s obžalovaným

bylo i důvodem toho, že poškozená přerušila kontakt s poškozenou Ž., která se s obžalovaným stýkala i nadále. Svědkyně se následně vyjádřila k dárkům, které poškozená dostala od obžalovaného, jakož i k finanční a materiální podpoře, kterou od obžalovaného dostala. Svědkyně odmítla skutečnost, že by poškozenou jakkoliv instruovala, aby si vymyslela jednání, které je obžalovanému v bodě I. obžaloby kladeno za vinu. Uvedla, že obžalovaného toho času vnímala jako rodinného přítele, ve kterém spatřovala svého možného budoucího partnera. O trestní minulosti obžalovaného se přitom dozvěděla od Petra M., a to až po svých narozeninách, koncem ledna roku 2015.

Svědčynie Jaroslava K., babička poškozené A. F., se v řízení před soudem vyjádřila nejprve k osobě obžalovaného, zejména jakým způsobem se s ním seznámila a rovněž k četnosti jeho návštěv v bytě její dcery, svědkyně Aleny K., na adrese xxx. Následně popsala průběh narozeninové oslavy své dcery konané dne 06.01.2015, kde byl vyjma svědkyně, její dcery, a tři vnuček, přítomen i obžalovaný. Uvedla, že v bytě o velikosti 3+1 žila v prostředním pokoji spolu s vnučkou A., zatímco první pokoj obývala poškozená se svou nejmladší sestrou A. a ve třetím pokoji, který byl zároveň obývacím pokojem, přespávala svědkyně Alena K. Svědkyně dle svého vyjádření projevila znepokojení nad způsobem, jakým se k sobě poškozená s obžalovaným chovali, neboť poškozená od něho dostala mobilní telefon a notebook, obžalovaný jí neustále telefonoval a poškozená se po něm často "válela". Ve volném čase poškozená trávila svůj čas na dětském hřišti spolu s poškozenou Ž. a její sestrou, případně všechny dívky chodily k nim do bytu. K inkriminovanému večeru dále svědkyně uvedla, že obžalovaný přespal v prvním pokoji u poškozené a její nejmladší sestry, načež popsala, jak byl onen pokoj zařízen a jakým způsobem v něm byly rozmístěny postele. Z pokoje poškozené svědkyně neslyšela během noci žádné zvuky, když současně uvedla, že s ohledem na úmrtí jejího partnera dne 20.12.2014 brala tisíce léky, po kterých mívala tvrdý spánek. Co se týče trestní minulosti obžalovaného, o té na oslavě narozenin svědkyně Aleny K. údajně nepadla žádná zmínka.

Svěddek Jindřich F. v rámci své svědecké výpovědi učiněné v hlavním líčení uvedl, že obžalovaný byl jeho kolegou v práci a zároveň kamarádem, načež se vyjádřil k pracovním zakázkám, na kterých spolu participovali. V této souvislosti uvedl, že do místa výkonu práce jezdil s obžalovaným vlastním vozem, přičemž obžalovaný vlastnil Ford Transit červené barvy, se kterým však jezdil pouze do doby, než mu skončila platná technická kontrola, tedy do začátku letních prázdnin roku 2015. Tou dobou bylo ostatně vozidlo obžalovaného s ohledem na závažnější poruchu nepojízdné. Svědek dále uvedl, že před prázdninami 2015 obžalovaného na pracovišti navštívila poškozená Ž. spolu se svou sestrou, načež obě s obžalovaným odjížděly na výlet. S poškozenou K. Ž. obžalovaný komunikoval prostřednictvím SMS zpráv, přičemž tato forma kontaktu byla v jednu chvíli velmi četná, nicméně ještě před začátkem prázdnin toto ustalo. Obžalovaný se k oběma dívkám nechoval nikterak nestandardním způsobem, přičemž svědek vyloučil i jakékoliv intimní doteky nebo objetí.

Svědčynie Aušra Č., matka poškozené Ž., se ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem zprvu vyjádřila ke způsobu, jakým poškozená spolu se svou mladší sestrou Robertou trávila volný čas, pročež uvedla, že neměla tušení, s jakými kamarády se stýká, ani nikdy nezaslechla jméno některého z nich. V průběhu roku 2015 svědkyně na poškozené nezpozorovala žádné

změny v chování, ani zhoršení školního prospěchu, a tudíž jí skutečnost, že měla být její dcera znásilněna, což se dozvěděla až u výsledku na policii, šokovala. V přípravném řízení se k žalovaným skutkům pod body II. a III. obžaloby vyjádřil rovněž otec poškozené Ž., **svědek Ernestas Ž.**, který se o jednání, jež jsou předmětem obžaloby, dozvěděl shodně jako jeho partnerka až od policie.

Svědčyně Libuše K., matka obžalovaného, v řízení před soudem uvedla, že u ní obžalovaný bydlel od roku 2014 až do svého zadržení, a to na adrese xxx. Svědkyně se vyjádřila rovněž k červenému vozidlu tov. zn. Ford Tranzit, který obžalovaný vlastnil, a kterému v červnu 2015 vypršela technická způsobilost k provozu, přičemž v téže době na tomto vozidle došlo k poruše, v důsledku které se vozidlo stalo nepojízdným. Až do listopadu 2015, kdy bylo vozidlo opětovně uvedeno do provozu, jej měl přitom obžalovaný zaparkované před domem v ulici xxx, přičemž s ním maximálně popojel na nedaleké parkoviště, pakliže na něm prováděl některou z mnoha oprav, jinak byly klíče od vozu umístěny doma v šuplíku.

Svěddek Pavel K., kamarád a spolupracovník obžalovaného, v řízení před soudem uvedl, že se s obžalovaným setkával v krčské dílně a následně v dílně na Jižním městě. Dle svědkova tvrzení za obžalovaným do dílny docházely děti, které obžalovaného zneužívaly k tomu, aby jim kupoval potraviny a taktéž měly tendenci brát si v dílně cigarety, v důsledku čehož je s obžalovaným vyháněli ven. Svědek rovněž uvedl, že obžalovaný vlastnil vozidlo tov. zn. Ford Tranzit, které bylo v průběhu července, srpna a září 2015 zcela nepojízdné, a to jednak s ohledem na končící technickou způsobilost, a jednak s ohledem na jeho poruchu.

Uvedené vozidlo bylo dle jeho tvrzení zaparkované v ulici xxx, protože ho on sám pravidelně vídal, neboť parkoval na stejném místě a vozidlo obžalovaného bylo nepřehlédnutelné. Maximálně dvakrát se stalo, že bylo vozidlo přemístěno na přilehlé parkoviště, nicméně na jiných místech se dle jeho mínění nepohybovalo.

Svědčyně Ilona T. se v rámci řízení před soudem zprvu vyjádřila k tomu, za jakých okolností se seznámila s obžalovaným, jakož i k četnosti jeho návštěv na dětském hřišti v Krči, na které chodila denně spolu se svými dětmi. Uvedla, že obžalovaný na hřiště chodíval jak s dospělými kamarády, tak se svými syny, jakož i s oběma poškozenými a jejich sourozenci. Obžalovaný rovněž jezdil během školního roku s poškozenou Ž. a její sestrou Robertou na výlety. Co se týče vztahu obžalovaného s poškozenou F., ten svědkyně shledala jako nadstandardní, kdy byla zjevná oboustranná náklonnost, neboť poškozená obžalovanému seděla na klíně, objímala ho, dali si pusu a obžalovaný poškozenou rovněž materiálně podporoval a daroval jí mimo jiné mobilní telefon, neboť rodina poškozené F. je sociálně slabší. Vyjma materiální podpory obžalovaný pomáhal poškozené se školními povinnostmi, kontroloval jí úkoly a věci do školy. Svědkyně upřesnila, že obžalovaný se na hřišti nejprve scházel s poškozenou F., nicméně poté, co jejich vzájemný kontakt přerušila matka poškozené F., se obžalovaný vídal s poškozenou Ž.. Svědkyně uvedla, že poškozená F. těžce nesla zpřetrhání kontaktu s obžalovaným, neboť k němu měla dle názoru svědkyně citový vztah. Matka poškozené F. obžalovaného osočila z pedofilie, nicméně stalo se tak z důvodu, že jí obžalovaný odmítl poskytnout další finanční prostředky na chod domácnosti. Rovněž u poškozené Ž. svědkyně zaznamenala jistý citový vztah vůči obžalovanému, protože uvedla, že se jí během léta 2015 poškozená svěřila s událostí, jež se stala ještě před letními prázdninami. Poškozená na obžalovaného vulgárně křičela do telefonu, načež svědkyni sdělila, že ji obžalovaný láká k

sobě do auta. Poškozená se dále svěřila, že jí obžalovaný v noci napsal SMS zprávu, kterou jí vyhrožoval, že pokud za ním nepřijde, řekne jejím rodičům, že nechodí do školy, pije alkohol a kouří marihuanu. Výhrůžné zprávy adresované poškozené obžalovaným však svědkyně podle svých slov osobně neviděla. Ve chvíli, kdy se poškozené zeptala, zda měla s obžalovaným sex, se poškozená rozplakala a následně jí sdělila, že se tak stalo u obžalovaného v dodávce, a že si styk nepřála. Obžalovaný měl poškozenou osahávat na prsou a stehnech, o dotecích na přirození se poškozená nezmínila, nicméně následně došlo k ejakulaci obžalovaného na stehna poškozené. Svědkyně dále uvedla, že poškozená se podle svého tvrzení začala styku bránit ve chvíli, kdy ji to začalo bolet. Poškozená svědkyni měla rovněž uvést, že ji po uvedeném styku píchá v podbříšku, jakož i to, že poté krvácela. O skutečnosti, zda takový styk proběhl jednou nebo víckrát, se poškozená se svědkyni již bavit nechtěla. Svědkyně dále popsala, jakým způsobem se s poškozenou dostavily na policii, když uvedla, že poškozená se obávala, že se o události dozví její rodiče.

Ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení však svědkyně uvedla, že k žalovanému jednání došlo v průběhu prázdnin a také se zmínila o tom, že se poškozená Ž. začala styku bránit již ve chvíli, kdy ji obžalovaný vysvlékl. V přípravném řízení svědkyně rovněž uvedla, že k pohlavnímu styku poškozené s obžalovaným mělo dojít dvakrát, pročež v řízení před soudem dodala, že si tím poškozená již tenkrát nebyla jistá a poté, co se svědkyni poškozená svěřila poprvé, se poškozená o předmětné události dále již bavit nechtěla a jakýmkoliv odpovědím se vyhýbala. Při cestě k výslechu na policii měla poškozená svědkyni sdělit, že se všechno stalo pouze jednou, a že už nic neví. Svědkyně v hlavním líčení uvedla, že nabyla dojmu, že si poškozená celou situaci přikrášlila, že dvakrát k pohlavnímu styku mezi ní a obžalovaným nemohlo dojít, a rovněž že si přikrášlila i ony SMS zprávy. Svědkyni nenapadlo následně kontaktovat policii s tím, že získala pochybnosti o všem, co jí poškozená vylíčila, neboť uvedla, že další výslechy se jí samotné již netýkaly, byla vyslýchána toliko poškozená a svědkyně jen upozornila poškozenou na skutečnost, že musí policii o všem povědět. Domnívala se, že se vše objasní gynekologickým vyšetřením poškozené, a tudíž je jakákoliv její další iniciativa nadbytečná. Svědkyně se dle svého tvrzení domnívala, že se tímto vyšetřením alespoň prokáže, zdali si poškozená celou situaci vymyslela či nikoliv a pak je již nepodstatné, zda k tomu došlo dvakrát či nikoliv. Svědkyně dle svého tvrzení začala následně pochybovat i o tom, zda k nějakému styku vůbec došlo, nicméně nechala celou záležitost být právě s ohledem na gynekologické vyšetření, které mělo podle jejích představ vše objasnit. Ačkoli gynekologická prohlídka poškozené proběhla dne

12.11.2015 a svědkyně byla vyslýchána v procesním postavení svědka na policii až dne 07.12.2015, držela se dle svého tvrzení verze, kterou jí poškozená řekla poprvé, a to i přes to, že již měla o celé události značné pochybnosti. Svědkyně dále v přípravném řízení popsala dotyky, které mezi obžalovaným a poškozenou F. zpozorovala, a které byly velmi intimní, když to celé vypadalo, jako by byli dlouholetí partneři. Naproti tomu v řízení před soudem svědkyně uvedla, že šlo toliko o jeden nechtěný dotyk při basketbalu. V přípravném řízení svědkyně rovněž potvrdila, že četla výhrůžné SMS zprávy, které obžalovaný adresoval poškozené Ž., zatímco v hlavním líčení popřela, že by takovou zprávu viděla, resp. posléze dodala, že četla zprávu, kdy obžalovaný poškozenou vyzýval, aby si k němu přišla pro klíče nebo že něco poví jejím rodičům, ale co, to již neviděla. Výhrůžky ve smyslu, že obžalovaný poví rodičům poškozené, že pije alkohol, nechodí do školy a bere drogy, svědkyně údajně neviděla, ačkoli v přípravném řízení se vyjádřila zcela opačným způsobem.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a sexuologie prof. PhDr. Petr Weiss, PhD. se své výpovědi učiněné v řízení před soudem ve spojení s písemně zpracovaným znaleckým posudkem ze dne 03.12.2015, který byl zpracován spolu se **znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, doc. MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc.** vyjádřil k duševnímu stavu obžalovaného, který je osobou intelektově mírně nadprůměrnou, bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Odborným vyšetřením nebyly u jeho osoby zjištěny žádné znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviace v pravém slova smyslu, těžším neurotickým onemocněním či závažnějším narušením základních psychických funkcí (percepce paměti, myšlení, pozornosti). Osobnost obžalovaného je dle znalců strukturována xxx. Základní obranné mechanismy obžalovaného jsou prosté popírání a primitivní racionalizace. U obžalovaného byla zjištěna snížená kontrola xxx. Při odborném vyšetření nebyla u obžalovaného zjištěna žádná sexuální porucha či choroba, sám je heterosexuálně orientován bez poruchy sexuálních preferencí. Ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného pak byly v době žalovaného jednání dle vyjádření znalců plně zachované, přičemž motivace žalovaných jednání je podmíněna čistě osobnostními rysy obžalovaného, zejména zjištěnou xxx, nikoliv patologicky.

V případě poškozené nezletilé K. Ž. byl **znalkyní MUDr. Hanou Kosovou, PhD., IFEPAG zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie**, který byl vyhotoven za účelem zevrubného vyšetření a posouzení celistvosti panenské blány poškozené. Na základě provedeného vyšetření poškozené dospěla znalkyně k závěru, xxx. Podle znalkyně lze připustit, že šetrný pohlavní styl při dobré lubrikaci poševního vchodu nemusí vždy zanechat stopy v podobě trhlin, nicméně tento jev je možný zaznamenat u dívek, jejichž panenská blána je elastická a velmi volná, xxx. Znalkyně naopak v případě poškozené konstatovala, že i xxx. Podle vyjádření znalkyně bylo i samotné vyšetření pro poškozenou velmi bolestivé. xxx. Jakékoliv známky poranění však byly znalkyní zcela vyloučeny. Závěrem znalkyně popsala nález na xxx. Současně však lze připustit přenos HPV viru i nepohlavní cestou, zejména společnou koupelí s osobou, která je virem HPV nakažena, případně i s ohledem na život v rodině s nízkou úrovní hygieny. Dle studií posledních let byl výskyt HPV viru přeneseného nepohlavní cestou zaznamenán u dívek ve věku 6 až 14 let ve 20 až 40%.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, MUDr. Alena Gayová, se v řízení před soudem vyjádřila s odkazem na znalecké posudky, které zpracovala společně se **znalcem PhDr. Karlem Humhalem,** k duševnímu stavu obou poškozených nezletilých. V případě poškozené A. F. došli znalci k závěru, že dívka je xxx. Schopnost poškozené zapamatovat si a následně reprodukovat prožité události je zcela v normě a nebylo zjištěno nic, co by snižovalo její věrohodnost, obzvlášť konkrétní líčení onoho prožitku se zdálo býti autentické a věrohodné. Popis události poškozenou nepůsobil nikterak vymyšleně, fantazijně, ani naučeně a současně nebyl shledán motiv, pro který by poškozená měla lhát. Prožitá vyšetřovaná událost měla na poškozenou negativní dopad, neboť prohloubila neurotické mechanismy v jejím chování a jednání, nicméně posttraumatická porucha u ní zjištěna nebyla, a současně nebyla prokázána ani jiná duševní choroba v pravém slova smyslu. V případě poškozené K. Ž. došli znalci k závěru, že poškozená je osobností xxx. U poškozené byla dále zjištěna xxx. Schopnost poškozené zapamatovat si a následně reprodukovat prožité

události je neporušená a nebylo zjištěno nic, co by snižovalo její věrohodnost, když i její projev byl autentický. Prožitá vyšetřovaná událost měla na poškozenou podle znalců negativní dopad, neboť prohloubila neurotické mechanismy v jejím chování a jednání, nicméně posttraumatická porucha u ní zjištěna nebyla, a současně nebyla prokázána ani jiná duševní choroba v pravém slova smyslu, když poškozená pouze trpí úzkostnými reakcemi v rámci poruch přízpůsobení, touží po ocenění a obdivu.

Vyjma výpovědi obžalovaného, poškozených, výše jmenovaných svědků a znalců vyšel soud rovněž z **listinných důkazů**, které měl k dispozici, a to zejména z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat včetně úředního záznamu Policie ČR ze dne 21.01.2016 popisujícího obsah mobilního telefonu, SIM karty a paměťové karty, které pro účely trestního řízení vydal obžalovaný, a které částečně zachycují komunikaci obžalovaného s poškozenou Ž.; úředního záznamu Policie ČR ze dne 19.11.2015 včetně fotodokumentace vozidla tov. zn. Ford Transit, RZ xxx, červené barvy, které bylo v době zadržení obžalovaného zaparkováno u domu na adrese xxx,; úředního záznamu Policie ČR ze dne 26.08.2015 o telefonickém oznámení týkajícím se obtěžování poškozené Ž. ze strany obžalovaného, které učinila svědkyně T.; úředního záznamu Policie ČR ze dne 02.09.2015 o ztotožnění místa činu poškozenou Ž. včetně pořízené fotodokumentace, přičemž poškozená označila parkoviště v ulici xxx, Praha xxx; přehledu telefonických kontaktů obžalovaného s poškozenou Ž., kdy bylo zjištěno, že poškozená kontaktovala obžalovaného v období od 02.04.2015 do 25.08.2015 celkem 1174x a obžalovaný kontaktoval ve stejném období poškozenou celkem 1112x; úředního záznamu Policie ČR ze dne 07.12.2015 včetně fotodokumentace zachycující postele dříve umístěné v pokoji, kde došlo k jednání popsanému pod bodem I. obžaloby; výpisu z registru řidičů včetně osvědčení o registraci vozidla, aktuálního opisu z evidence Rejstříku trestů obžalovaného a SMS zpráv, které byly zajištěny v mobilním telefonu obžalovaného, a které mu byly zasílány z internetu poškozenou Ž. v období roku 2015.

K jednání popsanému shora pod bodem I.:

Na základě takto provedeného dokazování dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaný Radek K. dopustil jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I., jímž naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), 3 písm. a) tr. zákoníku. Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. K závěrům o vině obžalovaného soud dospěl i za situace, kdy obžalovaný sám ve své výpovědi učiněné jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem kategoricky popřel, že by se tohoto jednání dopustil, neboť právě on byl tím, kdo poškozené F. pomáhal, nikdy by jí jakýmkoliv způsobem neublížil, naopak materiálně podporoval nejen ji, ale i její rodinu, pročež je dle jeho mínění žalované jednání pouze vykonstruovaným příběhem svědkyně Aleny K., která se k němu začala chovat vulgárně a požívat omamné látky, v důsledku čehož se obžalovaný nadále distancoval od jakékoliv další pomoci této rodině. Obhajobu obžalovaného založenou na výše uvedeném tvrzení však považuje soud ve světle výsledků ostatních provedených důkazů, zejména s ohledem na obsah vyjádření poškozené nezletilé A. F. ve spojení se závěry znaleckého posudku z oboru

zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie k posouzení jejího duševního stavu, jakož i znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie zpracovaného k osobnostní struktuře obžalovaného, za nevěrohodnou, nepravdivou a ryze účelovou, učiněnou ve snaze vyloučit, popř. zmírnit následky vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. Obžalovaný je tak ze žalovaného jednání, popsáno shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I., jednoznačným a nezvratným způsobem usvědčován zejména výpovědí poškozené nezletilé A. F., která zcela věrohodným způsobem popsala chování obžalovaného vůči své osobě dne 06.01.2015, tj. po narozeninové oslavě své matky v bytě na adrese xxx. Poškozená potvrdila, že ve svém pokoji ležela spolu se svou nejmladší sestrou A. na horním lůžku palandy, přičemž její sestra v době, kdy do pokoje vešel obžalovaný, již spala, zatímco ona sama nikoliv. Ve shodě s obžalovaným poškozená potvrdila, že si obžalovaný lehl na spodní postel, která k palandě nebyla připevněna. Následně jí nejprve slovně lákal, aby si k němu přilehla, načež jí k sobě stáhl, položil ji na bok, svlékl jí kalhoty od pyžama a současně se i on sám vysvlékl, načež začal masturbovat v blízkosti jejího přirození. Poškozená výslovně potvrdila, že ji obžalovaný vzal posléze za ruku, kterou ji přiložil na svůj penis a přinutil ji, aby i ona jeho penis masturbovala. Mezitím ji obžalovaný uchopil oběma rukama za hýždě a poté jí rovněž osahával na prsou. Z vyjádření poškozené bylo současně zjištěno, že se uvedenému jednání bránila a v určitém okamžiku dokonce z postele upadla na podlahu, načež ji obžalovaný za ruku vytáhl zpět k sobě, nicméně své jednání ukončil až ve chvíli, kdy se probudila sestra poškozené. V této souvislosti nelze pominout skutečnost, že poškozená byla v době žalovaného jednání nezletilá, resp. dítětem mladším 15-ti let, což bylo obžalovanému, jak ostatně sám ve své výpovědi potvrdil, dobře známo. Na rozdíl od tvrzení obžalovaného považuje soud výpověď poškozené A. F. za pravdivou, věrohodnou a přesvědčivou, neboť ani v rámci odborného znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie nebyly na straně její osoby zjištěny jakékoliv náznaky nenávisti či touhy se obžalovanému pomstít, tedy stopy po hostilním (nenávistným) vztahu k jeho osobě. Věrohodnost a přesvědčivost výpovědi poškozené je současně umocňována skutečností, že v rámci znaleckého zkoumání byla výpověď poškozené označena za autentickou, kdy poškozená skutečně prezentuje vlastní prožitek a nejedená se tedy o naučenou lež nebo přikrášlené vyprávění. Věrohodnost poškozené je podpořena rovněž způsobem, jakým poškozená žalované jednání vykresluje a popisuje na audionahrávce, neboť toto je velmi detailní, přesné, bez známek pochybení nebo zaváhání.

Obžalovaný ve své výpovědi nikterak nepopírá, že byl dne 06.01.2015 přítomen na oslavě narozenin matky poškozené, svědkyně Aleny K., v místě jejího bydliště, tj. na adrese xxx s tím, že po požití alkoholu přespal v dětském pokoji s poškozenou a její sestrou. Kategoricky však popírá jakýkoliv intimní kontakt s poškozenou, neboť podle svého tvrzení ihned po ulehnutí do postele usnul, v čemž se jeho výpověď diametrálně rozchází s výpovědí poškozené. V tomto ohledu nelze pominout závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie, dle kterých byť obžalovaný není osobou se sexuální deviací či jinou duševní poruchou a nebyly u něj zjištěny žádné sexuální preference, tak jeho osobnostní struktura byla označena za xxx. Taková zjištění jen podporují závěr o nevěrohodnosti a účelovosti obhajoby obžalovaného, který po celou dobu trestního řízení vehementně popírá, že by mezi ním a poškozenou došlo k jakékoliv formě sexuálního kontaktu a naopak celou situaci prezentuje výhradně tak, že se o poškozenou i její matku staral

a finančně je podporoval, když dané obvinění je věcí jakési msty ze strany matky poškozené. V kontextu s dalšími provedenými důkazy je však tvrzení obžalovaného zcela liché, neboť nemá oporu v žádném z řádně provedených důkazů.

Z výsledků provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že v době žalovaného jednání bylo v bytě na adrese xxx přítomno šest osob, a to obžalovaný, poškozená, její dvě nezletilé sestry A. s A., dále její matka a babička. Tuto skutečnost ve svých výpovědích potvrdili jak samotný obžalovaný, tak svědkyně Alena K. a Jaroslava K. V dětském pokoji, tedy v místě, kde k inkriminované události došlo, však byl v danou chvíli přítomen toliko obžalovaný, poškozená a její nejmladší sestra A., která již spala. Vyjma obžalovaného a poškozené tedy nikdo další nebyl žalovanému jednání přímo přítomen tak, že by jej viděl, protože soud pracoval s dvěma rozlišnými tvrzeními, která stojí proti sobě, a jelikož se nelze se bez jakéhokoliv dalšího důkazu přiklonit k jedné nebo druhé prezentované verzi skutkového děje, hodnotil soud obě výpovědi právě v kontextu s dalšími provedenými důkazy. Ve světle provedených důkazů tak ve prospěch obžalovaného nevyznívá žádný důkaz, oproti tomu výpověď poškozené vyznívá v souhrnu s provedeným znaleckým posudkem jako zcela věrohodná, pravdivá a jasná, protože se k této verzi skutkového děje přiklonil i zdejší soud.

Soud nemohl přisvědčit námitce obžalovaného směřující ke konstrukci zdí panelového domu, ve kterém se nachází i byt, v němž došlo k žalovanému jednání, kdy obžalovaný tvrdí, že se po bytě vše rozléhá, a tudíž by i ostatní osoby, jež byly v danou chvíli v bytě přítomny, musely slyšet hluk, který by jistě z pokoje poškozené vycházel, pokud by docházelo k jednání, které je mu kladeno za vinu. Jak popsali dispoziční řešení bytu obžalovaný, poškozená, svědkyně Alena K. a Jaroslava K., byl dětský pokoj po příchodu do bytu tím prvním, do kterého se z chodby vcházelo, a ve kterém spala poškozená se sestrou A. a kam si posléze přilehl i obžalovaný. Prostřední pokoj obývala sestra poškozené A. spolu se svědkyní Jaroslavou K. a v krajním obývacím pokoji spala svědkyně Alena K. Jak již bylo uvedeno výše, přímo v dětském pokoji se vyjma poškozené a obžalovaného nacházela sestra poškozené A., která však při příchodu obžalovaného do pokoje již spala a vzbudila se až následně, kdy obžalovaný své jednání dokončoval. V bezprostředně sousedícím pokoji spala v tu dobu svědkyně Jaroslava K., která však s ohledem na úmrtí svého životního partnera dne 20.12.2014, tedy pouhé tři týdny před žalovaným jednáním, užívala tišící léky, v důsledku čehož mívala tvrdý spánek. Je tedy zřejmé, že i za situace, kdy by se z dětského pokoje ozývaly nezvyklé zvuky, by je svědkyně Jaroslava K. nemohla slyšet. Skutečnost, že žádné zvuky neslyšela ani svědkyně Alena K., považuje soud za nepodstatnou, neboť obývací pokoj, ve kterém svědkyně spala, byl od dětského pokoje vzdálen přes další místnost a není tedy pravděpodobné, že by hluk z dětského pokoje doléhal přes další pokoj až do obývacího pokoje, který s dětským pokojem přímo nesousedil. Nelze pominout ani skutečnost, že k žalovanému jednání došlo na spodní posteli, která nebyla připevněna ke konstrukci palandy, byla postavena zcela samostatně, a tudíž případné pohyby na takovém lůžku ani nemusely vykazovat jakoukoliv hlučnost. Celou situaci nelze nikterak zlehčovat tvrzením, že poškozená F. vyvíjela vůči obžalovanému odpor, který by byl jistě spojen s určitými zvuky, křikem, pádem, neboť s ohledem na svou tělesnou konstituci, věk a skutečnost, kdy obžalovaného pojímala jako blízkého rodinného přítele, který určitým způsobem supluje absentující roli otce, nemusela být její obranná reakce natolik razantní. Její pád z postele nemusel s ohledem na tělesnou váhu poškozené nutně vzbudit další osoby, a to ani její sestru, která spala na horní palandě. Nelze

odhlédnout od skutečnosti, že poškozená ležela na boku čelem k obžalovanému, který ji pevně oběma rukama držel za hýždě, a tudíž neměla v porovnání s tělesnou konstitucí a silou obžalovaného ani přílišný manévrovací prostor k projevení výraznějšího vzdoru. Současně nelze očekávat, že by poškozená, které v době žalovaného jednání bylo pouhých deset let, jednala stejně razantním způsobem, jakým by na danou situaci reagoval dospělý jedinec. Nelze tedy předpokládat, že by dítě bylo schopno promptně reagovat na takové nežádoucí projevy chování, které byly zaznamenány dne 06.01.2015 na straně obžalovaného.

Za daného stavu nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo tomu, že by celé jednání bylo zinscenováno matkou poškozené z důvodu, že v osobě obžalovaného náhle přišla o určitý zdroj příjmů poté, co obžalovaný rodinu poškozené prokazatelně materiálně podporoval, což deklaruje řada svědeckých výpovědí, a tudíž jeho pomoc není soudem nikterak zpochybňována, nicméně vykonstruovaná pomsta svědkyně Aleny K. je pouhá hypotéza obžalovaného, která není relevantně podložena žádným jiným důkazem. Současně nelze pominout skutečnost, kterou jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem shodně uvedla svědkyně Ilona T., dle které došlo k jisté slovní potyčce mezi poškozenou a obžalovaným, který s ohledem na věk poškozené volil zcela neadekvátní a hrubé výrazy a vytýkal jí, že se zamilovává do každého partnera své matky. Uvedený, krajně nestandardní až zarážející způsob jednání obžalovaného tak potvrzuje tvrzení obžaloby v tom smyslu, že mezi obžalovaným a poškozenou F. došlo k intimnímu styku, neboť nastalá situace svědčí o jakési jednostranné rozeprši vyvolané uraženou ješitností obžalovaného v citové oblasti, jež je přiléhavější spíše pro určitou formu partnerského vztahu než pro vztah materiální podporu skýtajícího zralého dospělého muže a jedenáctileté dívky ze sociálně slabé rodiny.

V souvislosti s žalovaným jednáním popsaným pod bodem I. nelze nikterak spekulovat nad motivy chování matky poškozené, svědkyně Aleny K., tedy z jakého důvodu netrvala dne 06.01.2015 na tom, aby obžalovaný přespal v obývacím pokoji spolu s ní, popř. na zemi, a z jakého důvodu naopak svým přístupem umožnila, aby obžalovaný přespal v pokoji se dvěma jejími nezletilými dcerami. Výsledky provedeného dokazování bylo potvrzeno, že rodinné prostředí vytvářené matkou poškozené je specifické, když se jedná o sociálně slabší rodinu, s problematickým výchovným působením. Do tohoto specificky utvářeného rodinného prostředí přitom nelze implementovat poznatky či zkušenosti a zvyklosti, jež obvykle panují ve standardních rodinných poměrech, neboť v každé rodinné domácnosti jsou nastavená jiná pravidla a osobní kritéria, jež nemusí vždy odpovídat pohledu osob, jež danou situaci hodnotí až zpětně se znalostí všech okolností daného případu a obsahu provedených důkazů. Obžalovaného tedy nelze ze žalovaného jednání vyvinít pouhou skutečností, že mu sama matka poškozené umožnila, aby přespal v pokoji s poškozenou. V této souvislosti nelze pominout ani samotné vyjádření svědkyně Aleny K., která uvedla, že v době žalovaného jednání neměla jakékoliv tušení o charakteru trestní minulosti obžalovaného, který byl již dříve trestán pro obdobnou trestnou činnost. Svědkyně měla pouze obecné povědomí o tom, že obžalovaný jistou trestní minulost má, nicméně v jakém skutku spočívalo jeho odsouzení, se dozvěděla až dodatečně koncem měsíce ledna roku 2015, tedy až s odstupem několika týdnů po žalovaném jednání.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaného Radka K. jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I. žádných

pochybností, neboť veškeré výše uvedené důkazy, vyjma výpovědi obžalovaného, spolu vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav, pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora.

Obžalovaný Radek K. svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I. naplnil všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), 3 písm. a) tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z chování obžalovaného, zejména okolností a charakteru žalovaného jednání, je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter jeho protiprávního jednání by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochranu svobodné volby sexuálního partnera, jakož i zájmu na ochranu dětí před předčasně zahájeným sexuálním životem, což v tomto případě, kdy obžalovaný po poškozené nezletilé A. F. za účelem dosažení vlastního sexuálního uspokojení dne 06.01.2015, tedy v době, kdy byla poškozená mladší 15-ti let, požadoval násilnou formou masturbaci svého penisu, bezesporu je. Obžalovaný sám potvrdil, že mu věk poškozené byl znám, neboť byla obdobného stáří jako jeho synové a byla žákyní základní školy. V souvislosti s užitou právní kvalifikací soud považuje za nutné odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.04.2012, sp. zn. 3 Tdo 182/2012 (publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí pod značkou NS 3919/2012), dle kterého pachatelovo násilné jednání v případě ustanovení § 185 odst. 1 alinea 1 tr. zákoníku směřuje k vykonání pohlavního styku. Pro naplnění této skutkové podstaty však není rozhodné, zda dojde k vykonání soulože, neboť postačí jakékoliv jednání, které je považováno za pohlavní styk. Podle ustanovení § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se za jiný styk provedený způsobem srovnatelným se souloží považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Jestliže se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situace, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale tato situace je simulována jiným mechanismem, např. jazykem, prsty nebo jiným předmětem. Uvedený mechanismus je schopen vyvolat stejný účinek, jako kdyby nešlo o simulaci, ale skutečnou soulož. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný donutil poškozenou, aby svou rukou masturbovala nad svým přirozením s jeho penisem, je zcela zjevné, že takové jednání bylo způsobitelné obžalovanému vyvolat takový prožitek, který by pociťoval při skutečné souloži. Oproti podané obžalobě byla vypuštěna část skutkového děje spočívající v tvrzení, že poškozená měla udeřit svoji hlavou obžalovaného do čela, neboť poškozená tuto skutečnost v rámci své procesně použitelné výpovědi neuvedla, a tudíž se jednalo pouze o spekulaci, která nebyla podpořena žádným jiným důkazem, který byl relevantním způsobem proveden v rámci tohoto řízení. S ohledem na okolnosti a průběh žalovaného skutku je v jednání obžalovaného v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem I. může způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně zdravého sexuálního vývoje a svobodné volby sexuálního partnera nezletilé A. F. a toto porušení chtěl způsobit s ohledem na potřebu vlastního sexuálního uspokojení. K tomuto závěru o formě zavinění je soud veden jednak vyjádřením svědkyně Aleny K., která uvedla, že to byl sám obžalovaný, kdo se v nočních

hodinách dne 06.01.2015 rozhodl přespat přímo v pokoji poškozené, jakož i výpovědí samotné poškozené, která potvrdila, že ji obžalovaný po příchodu do pokoje nejprve slovně s užitím oslovení „miláčku“ lákal k sobě do postele a poté, co na tyto výzvy nereagovala, ji stáhl do své postele, kde ji nejprve svlékl, poté ji osahával na prsou, načež za jejího vynuceného přispění masturboval svůj penis v blízkosti jejího přirození.

Při úvaze o druhu a výměře trestu pro obžalovaného soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 tr. zákoníku a § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, charakteru spáchané trestné činnosti, osobě obžalovaného, délce trestního řízení, jakož i době, která od spáchání trestného činu uplynula, má trest odnětí svobody ve výměře tří let, tj. trest pod dolní hranicí zákonné trestní sazby stanovené pro zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku. Ve vztahu k osobě obžalovaného přitom byly v daném případě soudem shledány všechny zákonné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu § 58 odst. 1 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť vzhledem k okolnostem žalovaného jednání popsaného shora pod bodem I., kdy nedošlo k faktické souloži s poškozenou F., nýbrž toliko k masturbaci penisu obžalovaného, což představuje méně invazivní zásah do intimní sféry poškozené a současně nebylo prokázáno, že by poškozená utrpěla v důsledku žalovaného jednání posttraumatický šok nebo jinou újmu na zdraví, lze mít za to, že by použití trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené v § 185 odst. 3 tr. zákoníku (sazba 5 až 12 let) bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné, přičemž jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání. K tomuto závěru je soud veden i přes skutečnost, že se obžalovaný ke svému činu v přípravném řízení ani v řízení před soudem nedoznal, neboť nelze pominout jednak jeho dosavadní bezúhonnost, když všechna dosavadní odsouzení mají takovou povahu, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen, jakož i možnost jeho následné resocializace, když se podle vyjádření znalců nejedná o osobu z psychiatrického či sexuologického hlediska společensky nebezpečnou.

Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný K. zařazen do věznice s dozorem ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť mu byl ukládán trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři roky, přičemž doposud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin. Stanovený druh a výměra trestu se zařazením do příslušného typu věznice by podle názoru soudu měly posílit výchovný vliv uložené sankce na osobu obžalovaného a zároveň tomuto pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za předmětné jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistit ochranu společnosti před případným dalším delikventním chováním ze strany jeho osoby. Stanovený druh a výměra trestu by měly současně náležitým způsobem vyjadřovat závažnost a význam trestním zákoníkem chráněného společenského zájmu, který byl protiprávním jednáním obžalovaného narušen, tj. význam ochrany zdravého sexuálního vývoje a svobodné volby sexuálního partnera nezletilé A. F..

K jednání popsanému shora pod body II. 2) a 3):

Na základě provedeného dokazování, kdy soud jednotlivé důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě nebylo jednoznačným a nepochybným způsobem prokázáno, že se skutky popsané ve výroku

obžaloby pod body 2. a 3., pro které je obžalovaný Radek K. rovněž trestně stíhán, skutečně staly. V daném případě nelze překlenout výrazné pochybnosti o průběhu skutkového děje, a to zejména s ohledem na výpověď svědkyně Ilony T., důkaz v podobě přepisu SMS zpráv, které obdržel obžalovaný od poškozené K. Ž., odstavení vozidla obžalovaného tov. zn. Ford Transit, ve kterém mělo k oběma žalovaným jednáním dojít, mimo provoz, jakož i charakter a průběh výpovědi poškozené a závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie, zpracovaného znalkyní MUDr. Hanou Kosovou, PhD., IFEPAG.

Obžalovaný stejně jako v případě nezletilé poškozené A. F. i v případě nezletilé poškozené K. Ž. popřel, že by se dopustil jakéhokoliv jednání sexuálně – násilného charakteru vůči její osobě, když uvedl, že naopak poškozená byla tím, kdo jej denně kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv s tím, aby za ní přijel, následkem čehož pro poškozenou a její mladší sestru R. vymýšlel a realizoval řadu volnočasových aktivit. Naproti tomu poškozená K. Ž. ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení uvedla, že ji v rámci jednání popsaného shora pod bodem II. obžalovaný ve svém červeném vozidle tov. zn. Ford Transit, které bylo v té době zaparkováno v ulici xxx, svlékl do naha, zasunul svůj penis do její pochvy, kde jím pohyboval až do té doby, než došlo k ejakulaci. Následně jí měl obžalovaný prostřednictvím SMS zpráv vyhrožovat, že pokud za ním opětovně nepřijde, sdělí jejím rodičům, že užívá drogy. Ze strachu z takového nařčení obžalovaného v průběhu letních prázdnin 2015 navštívila v tom samém voze i podruhé. Shodně jako tomu bylo v případě jednání popsaného shora pod bodem I., tak i v tomto případě proti sobě stojí dvě diametrálně odlišná tvrzení obžalovaného a poškozené, jejichž pravdivost a věrohodnost soud opětovně posuzoval v kontextu s dalšími provedenými důkazy, načež dospěl k závěru, že není žádných pochyb o tom, že poškozená byla s obžalovaným v častém kontaktu, a to jak v rovině SMS zpráv, tak v rovině osobní, nicméně žádným relevantním způsobem bez toho, aniž by soud bez jakýchkoli pochybností nevycházel jen z řady domněnek a hypotéz, nebylo prokázáno, že k žalovaným jednáním podrobně popsaným pod body 2. a 3. obžaloby skutečně došlo.

Zprvu je nutno poukázat na samotný charakter a průběh výpovědi poškozené K. Ž., která je vyjma písemného přepisu zachycena rovněž na autenticky pořízené audionahrávce. Nelze přehlédnout, že výpověď poškozené je velmi sporá, kusá a heslovitá. Takový projev sice může být důsledkem traumatizace z žalovaného jednání, nicméně podle znalkyně MUDr. Aleny Gayové nebyla u poškozené jakákoliv posttraumatická porucha shledána, přičemž popis celé události byl poškozenou vyjádřen velice stručně, když v určitých fázích výslechu poškozená nereagovala na položené dotazy vůbec, pročež bylo přistoupeno k písemnému popisu události. Na rozdíl od poškozené A. F., která podrobným a věrohodným způsobem popsala veškeré detaily žalovaného jednání, se poškozená Ž. omezila na pouhé konstatování skutečnosti, že byla znásilněna a teprve až na přímé dotazy policejního orgánu toliko souhlasně kývala nebo nesouhlasně kroutila hlavou, anebo své odpovědi prezentovala heslovitě na papír. V případě žalovaného jednání popsaného pod bodem II. 3) pak poškozená vyjma přijetí výhrůžné SMS zprávy od obžalovaného nedokázala popsat, k jakému fyzickému kontaktu ze strany obžalovaného vůči její osobě vůbec došlo. Byť znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Gayová neměla spolu se znalcem PhDr. Humhalem ke svému vyšetření k dispozici předmětnou audionahrávku s výpovědí poškozené, dospěla k závěru o tom, že i přes takto úsporný projev poškozené Ž. lze učinit závěr o tom, že poškozená líčí své skutečné prožitky a nejedná se tedy o smyšlenku, neboť v jejím případě nebylo

nalezeno ničeho, co by forenzně významným způsobem snižovalo věrohodnost její osoby. Současně nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že poškozená byla oběma znalci označena za osobu, která na sebe strhává pozornost ve snaze být obdivována a oceněna. Za daného stavu přitom nelze pominout ani tu skutečnost, že řadu dalších rozporů a nejasností do celé věci vnáší i výsledky ostatních provedených důkazů. Ve světle těchto skutečností nelze závěry znaleckého posudku přeceňovat a při zjištěné existenci řady rozporů mezi dalšími provedenými důkazy stavět odsouzení obžalovaného toliko na jediném usvědčujícím důkazu v podobě kusé výpovědi poškozené v kombinaci se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinický psychologie. Ve vztahu k tomu znaleckému posudku, o jehož vysoké míře odbornosti neměl soud žádných pochybností, je však třeba konstatovat, že se jedná pouze o jeden z mnoha důkazů, který má procesnímu soudu přispět k přijetí meritorního rozhodnutí, nicméně stojí-li tento důkaz osamoceně, bez náležité opory jakéhokoliv dalšího, pochybnosti nevzbuzujícího zjištění podporujícího tvrzení poškozené, nemůže k přijetí kvalifikovaného závěru o vině žalovaným skutkem obstát.

Za zcela rozpornou a krajně nevěrohodnou pak soud považuje výpověď svědkyně Ilony T., která byla iniciátorkou trestního oznámení obou jednání popsanych pod body 2. a 3. obžaloby, a která je zároveň osobou, jež v přípravném řízení a v řízení před soudem prezentuje dvě různé verze o průběhu skutkového děje. Soud má za to, že se nelze bez dalšího libovolně přiklonit k jedné nebo druhé verzi svědkyní prezentovaných událostí, aniž by takové rozhodnutí bylo řádně odůvodněno. Tvrzení obžaloby o tom, že by se soud měl přiklonit k verzi, jíž svědkyně T. sdělila v přípravném řízení, neboť si v té době s ohledem na menší časový rozestup mezi její výpovědí a žalovaným jednáním vše pamatovala lépe, je nedostatečnou argumentací pro to, aby soud mohl jednoznačně a spravedlivě konstatovat, že tato verze je skutečně pravdivá. Pravdivost výpovědi svědkyně T. v přípravném řízení nelze dovozovat ani od skutečnosti, že je tato výpověď doslovně zaznamenána v protokolu o výpovědi svědka za přímé účasti obhájce obžalovaného, neboť jeho přítomnost je odpovídající garancí pouze toho, že policejní orgán protokoloval přesně to, co svědek sám uvedl, nikoli toho, že svědek při této své výpovědi vypovídal pravdu. Svědkyně v rámci hlavního líčení krajně znevěrohodnila svoji osobu a zpochybnila tím jak své vyjádření z přípravného řízení, tak i z řízení před soudem, neboť nebyla schopna logickým a přesvědčivým způsobem vysvětlit stěžejní rozpory, které se v obou jejích výpovědích, učiněných s odstupem pouhých šesti měsíců, objevily. Současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že obžalovaný je stíhán pro zvlášť závažný zločin znásilnění dítěte mladšího 15ti let, což je delikt mimořádný, se kterým se běžný člověk ve svém životě obvykle často nesetkává, pročež lze důvodně očekávat, že by si svědkyně i s ohledem na výši trestní sazby za takový zločin, kdy i právnímu laikovi musí být zřejmé, že obžalovanému za dané jednání hrozí vysoký trest, předmětnou událost pamatovala detailně po delší časové období a její odpověď by tak nemohla vykazovat natolik zásadní rozpory a diametrálně odlišná tvrzení, jako tomu v jejím případě bylo. Soud má tedy za to, že by si svědkyně poznatky, které o průběhu tak závažného jednání získala, jistě zapamatovala a byla schopna je řádně prezentovat i v řízení před soudem, tedy s odstupem od cca šesti měsíců od své předchozí výpovědi k témuž skutku, a to zvláště za situace, kdy je sama matkou dvou nezletilých dětí a osobu poškozené zná z četného osobního kontaktu, přičemž sama byla rovněž iniciátorkou podání trestního oznámení v této věci.

V první řadě se výpověď svědkyně T. rozchází v uvedené četnosti sexuálních útoků obžalovaného vůči poškozené Ž., kdy při svém výslechu na policii konaném dne 07.12.2015 uvedla, že od poškozené získala informaci, že k jejímu znásilnění mělo dojít celkem dvakrát. Toto své tvrzení však svědkyně následně zpochybnila v rámci hlavního líčení konaného dne 31.05.2016, kdy nikoliv spontánně, nýbrž až na dotaz předsedy senátu, kdy byla konfrontována s uvedenými rozpory, uvedla, že si uvedenou skutečností již není jistá, neboť poté, co se jí poprvé poškozená svěřila se svými prožitky, se již poškozená o celé události nadále nechtěla bavit a jakýmkoliv odpovědím se vyhýbala. Sama pak uvedla, že v době po podání trestního oznámení, avšak ještě předtím, nežli vypovídala dne 07.12.2015 v postavení svědka před policejním orgánem, již měla značné pochybnosti o četnosti intimního styku obžalovaného s poškozenou, ba dokonce pochybovala, zda vůbec k nějakému styku došlo. Proč své pochybnosti a nejasnosti, které jí poškozená vnesla do původní dějové linie, neprezentovala již v přípravném řízení na policii, se svědkyně snažila ozřejmit dosti nepochopitelným způsobem, neboť údajně předpokládala, že se situace vyjasní dalšími provedenými důkazy, zejména gynekologickou prohlídkou poškozené, která však byla provedena ještě předtím, než došlo k vlastnímu výslechu svědkyně. Svědkyně T. rovněž uvedla, že její ne zcela souladné tvrzení je dáno tím, že sama měla pochybnosti o tom, co si sama poškozená k průběhu skutkového děje přidala. Sama svědkyně ani nebyla schopna rozlišit, z čeho pramení její následné pochybnosti, neboť opakovaně hovořila o tom, že poškozená prezentovala postupně informace různým způsobem, nicméně v čem konkrétně ona různorodost spočívala, již nebyla svědkyně schopna říci, když pouze zmínila, že poškozená byla více skoupá na slovo. V rámci své výpovědi však svědkyně nikterak přímo nepotvrdila, že by se informace, které od poškozené postupně získávala, diametrálně rozcházely.

Výpověď svědkyně T. se zásadním způsobem rozchází i ve vyjádření týkajícím se SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozenou Ž.. Svědkyně v rámci své svědecké výpovědi učiněné v přípravném řízení výslovně uvedla, že četla SMS zprávu, kterou obžalovaný zaslal poškozené, a která byla pohružkou v tom smyslu, že nenavštíví-li poškozená obžalovaného, ten sdělí jejím rodičům, že poškozená bere drogy. V hlavním líčení pak svědkyně výslovně uvedla, že takovou SMS zprávu neviděla a o její existenci se dozvěděla toliko z doslechu od poškozené. Posléze v rámci hlavního líčení svoji výpověď opětovně modifikovala a uvedla, že viděla, kterak obžalovaný napsal poškozené, aby si k němu přišla pro klíče s tím, že zbytek této zprávy již neviděla. Svědkyně v daném případě nebyla schopna logickým způsobem vysvětlit rozpor mezi svými vlastními tvrzeními, naopak se do celé situace ještě více zamotávala a prezentovala další rozdílné verze. V neposlední řadě se výpověď svědkyně T. rozchází i v určení doby, ve které mělo k žalovaným jednáním vůči poškozené Ž. dojít. V přípravném řízení svědkyně tvrdila, že se oba skutky měly odehrát v průběhu letních prázdnin roku 2015, nicméně v hlavním líčení tvrdila, že k událostem mělo dojít ještě před jejich začátkem. Odlišně je i tvrzení svědkyně stran vzdoru poškozené vůči obžalovanému, když dle její výpovědi učiněné v přípravném řízení se poškozená měla začít bránit sexuálnímu jednání obžalovaného již ve chvíli, kdy ji začal vysvlékat, zatímco v řízení před soudem svědkyně hovořila až o okamžiku, kdy začal intimní styk s obžalovaným poškozenou bolet.

V jednotlivých výpovědích svědkyně T. lze shledat takový počet navzájem rozporuplných tvrzení, neobjasněných hypotéz a zmatečností, které se navíc objevují ve zcela zásadních bodech, jimiž by měla být obžalovanému prokázána jeho vina, že dle názoru soudu

nelze k výpovědi této svědkyně hodnověrně přihlížet a přiklánět se samovolně, bez jakýchkoliv dalších hmatatelných důkazů, k jedné nebo druhé z jí prezentovaných verzí tvrzení poškozené, když je díky výpovědi této svědkyně do celé věci vnesena celá řada důvodných pochybností.

K pochybnostem o vině obžalovaného v neposlední řadě přispívá rovněž SMS komunikace poškozené K. Ž. s obžalovaným, jež byla zajištěna svědkyní B. v mobilním telefonu užívaném obžalovaným, a která je datována od 16.06.2015 minimálně do 18.08.2015, v rámci které poškozená projevuje značný zájem na setkávání s obžalovaným, a to i přesto, že k oběma žalovaným skutkům, popsáním pod body 2. a 3. obžaloby, mělo dojít právě v průběhu letních prázdnin roku 2015. V návaznosti na dataci, četnost a charakter obsahu těchto SMS zpráv tak vyznívá krajně nepřesvědčivě a nelogicky závěr, že by poškozená ve chvíli, kdy jí bylo obžalovaným vyhrožováno a byla jím dvakrát v průběhu téže doby znásilněna, i nadále značně vehementním způsobem stála o jeho osobní přítomnost.

Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, kdy místem obou sexuálních útoků obžalovaného vůči poškozené Ž. měl být nákladový prostor vozidla tov. zn. Ford Transit, které se mělo v danou chvíli nacházet na parkovišti v ulici xxx. Předně je nutno konstatovat pravdivost tvrzení obžalovaného v tom smyslu, že vozidlo pozbylo technickou způsobilost k provozu již v červnu roku 2015, neboť z technického průkazu předmětného vozidla vyplývá, že vozidlo mělo platné osvědčení o technické způsobilosti vozidla toliko do 17.06.2015. Ze záznamu je dále zřejmé, že k další technické kontrole bylo vozidlo v souladu s tvrzením obžalovaného dopraveno až 04.11.2015. Výpovědi svědků Libuše K., Pavla K. a Renáty B. navíc odpovídají verzi obžalovaného v té části, kdy tvrdí, že jeho vozidlo bylo po dobu své nezpůsobilosti k provozu zaparkováno před domem jeho matky, tj. v ulici xxx, neboť všichni jmenovaní svědci takové umístění vozidla potvrdili, svědci K. a K. ho denně vídávali na svém místě a s ohledem na nepřehlédnutelnost vozu pro jeho barvu a velikost, by si tito svědci spíše všimli, pakliže by vozidlo na tomto místě, popř. v blízkém okolí, zaparkováno nebylo. Jmenovaní svědci shodně uvedli, že jediný pohyb vozidla zaznamenali ve chvíli, kdy na něm obžalovaný prováděl určité opravy, nicméně se vždy jednalo o jeho přeparkování na přilehlé parkoviště, nikoliv do vzdálenějších míst. Tato místa jsou přitom zcela odlišná od lokality, ve které mělo dle určení poškozené Ž. dojít k jejímu opakovanému znásilnění. Skutečnost, že předmětné vozidlo bylo pozorováno toliko blízkými osobami obžalovaného, je zcela logické ve vztahu k tomu, že jim byla známa skutečnost, že se jedná o vozidlo obžalovaného, a tudíž jejich pozornost k tomuto vozu vědomě i podvědomě inklinovala. Jakýkoliv jiný kolemjdoucí by na rozdíl od příbuzných a známých obžalovaného pravděpodobně nebyl schopen takové informace zaznamenat, pakliže by se na toto konkrétní vozidlo cíleně nezaměřil. Nadto je třeba podotknout, že všichni slyšení svědci byli na počátku své výpovědi řádně poučeni mimo jiné o riziku podání křivé svědecké výpovědi ve smyslu § 346 tr. zákoníku, přičemž v daném řízení nebyly, vyjma blízkého vztahu k osobě obžalovaného, zjištěny žádné relevantní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by tito svědci nevypovídali pravdu a toliko s ohledem na svůj bližší vztah k obžalovanému svoji výpověď jakkoliv modifikovali v jeho prospěch a tím se vědomě vystavovali riziku vlastního trestního stíhání pro trestný čin křivé výpovědi. Ve shodě se shora jmenovanými svědky se k absenci osvědčení technické způsobilosti vozidla v období letních prázdnin vyjádřil i svědek Jindřich F., který potvrdil, že dotčené vozidlo obžalovaného

bylo po delší dobu odstaveno, a to i s ohledem na určité poruchy, přičemž v inkriminovaném období toto vozidlo obžalovaného sám nikde v okolí Jižního Města nezahlédl.

S takto provedenými důkazy navíc korespondují mimo jiné i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětská gynekologie, zpracovaného znalkyní MUDr. Hanou Kosovou, PhD., IFEPAG, dle kterého je poškozená K. Ž. xxx, kdy znalkyně měla obtíže i se zaváděním Foleyova katetru do pochvy poškozené, jakož i s přihlédnutím k absenci byť i drobných stop v podobě trhlin svědčících o průniku mužského penisu, jiné části těla nebo jiného předmětu do pochvy poškozené, lze vyloučit, že by poškozená měla pohlavní styk, případně že by byla jiným násilným způsobem v oblasti svého přirození stimulována. Naproti tomu však nelze odhlédnout ani od věku poškozené Ž., které bylo v době žalovaného jednání 12 let a která doposud neměla žádné sexuální zkušenosti, pročez nelze kategoricky usuzovat, že uvádí-li poškozená, že došlo k pohlavnímu styku s obžalovaným, že se tak skutečně stalo, neboť v daném případě mohlo jít i o jinou formu sexuálního nátlaku, který poškozená nebyla právě s ohledem na absenci svých zkušeností v sexuální oblasti schopna řádně identifikovat, což připustila rovněž znalkyně MUDr. Gayová, dle které nemusí subjektivní prožitek poškozené plně odpovídat faktickému stavu. Takovéto jednání však obžalovanému nebylo způsobem nebudícím žádné pochybnosti prokázáno, pročez takový průběh skutkového děje by byl pouze ničím nepodloženou spekulací a hypotézou.

S ohledem na výsledky provedeného dokazování lze konstatovat, že soud nemá pochyb o tom, že v rozhodném období mezi obžalovaným a poškozenou K. Ž. panoval jistý nadstandardní vztah, což je zřejmé mimo jiné z velmi četné vzájemné komunikace formou SMS zpráv, jakož i z příležitostné materiální podpory poškozené ze strany obžalovaného, nicméně z těchto okolností, aniž by se nejednalo o pouhé domněnky a hypotézy, nelze usuzovat na to, že ze strany obžalovaného došlo k opakovanému znásilnění poškozené.

Skutečnost, že obžalovaný byl ve vztahu k jednání popsanému shora pod body II. 2. a 3. zproštěn podané obžaloby přitom nikterak neznamená, že se uvedené skutky nemohly stát, nýbrž to, že se za daného stavu soudu nepodařilo shromáždit dostatek přesvědčivých, a to přímých nebo uceleného řetězce nepřímých důkazů svědčících o vině jeho osoby. V daném případě není vyloučeno, že se poškozená s obžalovaným intimněji sblížila, a to ať již dobrovolně či nikoliv, nicméně žádným relevantním způsobem se nepodařilo rozptýlit celou řadu důvodných pochybností a nejasností o průběhu skutkového děje, pročez se nepodařilo prokázat, že se oba žalované skutky staly tak, jak je popisuje obžaloba. Nálezacímu soudu tak s ohledem na nastalý, výše popsáný, důkazní stav nezbylo, než postupovat podle zásady „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch a obžalovaného ve smyslu § 226 písm. a) tr. řádu částečně zprostit podané obžaloby, neboť v daném případě nebylo jednoznačným a nepochybným způsobem prokázáno, že se staly skutky popsané pod body 2. a 3. obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZV 221/2015, pro které je obžalovaný rovněž trestně stíhán. Městský soud v této souvislosti odkazuje mimo jiné na nález Ústavního soudu ČR č. IV ÚS 154/2002, dle kterého je na místě uplatnit zásadu „in dubio pro reo“ tehdy, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí, nebo žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj ve skutečnosti odehrál. U trestného činu takové společenské škodlivosti, jakým zvláště závažný zločin

znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku bezesporu je, musí být vina obžalovaného jednoznačným a nezvratným způsobem prokázána a nelze vycházet pouze z dohadů a domněnek či spekulativních hypotéz, což se však v tomto případě nestalo.

O náhradě škody či nemajetkové újmy soud v daném případě nerozhodoval, neboť do okamžiku zahájení dokazování v rámci řízení před soudem nebylo ze strany zákonných zástupců nezletilé poškozené K. Ž. předloženo žádné procesně použitelné vyjádření, ze kterého by bylo co do důvodu a výše zřejmé, zda se za poškozenou v této trestní věci připojují k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody či nikoli, zatímco svědkyně Alena K. jako matka nezletilé poškozené A. F. již v průběhu přípravného řízení výslovně uvedla, že se jménem poškozené s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy k tomuto trestnímu řízení nepřipojuje.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8/osmi/ dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Byl-li obžalovaný soudem odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl současně alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má podle § 228 odst. 4 tr. řádu poškozený právo žádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený v takovém případě podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V Praze dne 31. května 2016

JUDr. Tomáš Durdík
předseda senátu za správnost vyhotovení: